

Posudek oponenta rigorózní práce

Jméno uchazeče:	Mgr Martin Černý
Název práce:	Unijní regulace nabývání a držení palných zbraní
Obor státní rigorózní zkoušky:	Právo Evropské unie
Jméno oponenta:	JUDr. Tomáš Pezl
Pracoviště oponenta:	Katedra ústavního a evropského práva

I.

Výsledky práce

Předložená rigorózní práce si vytkla velmi ambiciózní cíle, které ohledně právní regulace palných zbraní v rámci EU, kdy se autor chtěl věnovat postupně analýze právní úpravy, analyzovat spor o neplatnost směrnice 2017/583, jakož i komparativně srovnat právní úpravu v jednotlivých členských zemích.

Práce samotná je zpracována se zjevnou snahou o komplexní zpracování problematiky a rovněž snahou o představení problematiky palných zbraní v kontextu jejich specifčnosti. Autorovo pojetí však vede k notné roztržitosti práce, kdy je možné u některých kapitol vzniká otázka jejich účelnosti ve vztahu k tématu práce, ačkoliv jsou zjevně spojené s tématem palných zbraní jako takových.

Kapitoly týkající se palných zbraní, politického vývoje, prvotních směrnic jsou vesměs psány popisně, a to někdy až příliš, kdy jsou do jisté míry parafrázovány ustanovení rozebíraných právních předpisů. Samotné těžiště práce pak leží v analýze žaloby na neplatnost podané ze strany České republiky proti poslední zbraňové směrnici. Autor žalobu i rozsudek o ní podrobně rozebírá, předkládá jak argumenty proti či pro směrnici a připojuje i svůj kritický komentář. V neposlední řadě je připojen přehled právních úprav ve jednotlivých vybraných členských zemích.

Práce se snaží téma zpracovat komplexně a poskytnout poměrně ucelený pohled na celou autorem zvolenou problematiku. Kvalitativně práci znehodnocuje jednak přílišný záběr práce a jednak i určité rozpolčení v pojetí práce, kdy tato působí na čtenáře tak, že autor je odpůrcem zbraňové regulace představené v rámci EU, ale spíše z věcného hlediska a k tomu se snaží najít určitá právní východiska.

II.

Aktuálnost zpracování tématu

Téma práce rezonuje do určité míry v rámci české společnosti od doby projednání směrnice doposud. Jedná se o téma, ke kterému, jako ostatně vyplývá z práce, i Česká republika, zaujala velmi vyhraněné stanovisko. Tudíž je nutno konstatovat, že autor zpracoval práci na aktuální téma, které bude mít svou důležitost i v budoucnu, tj. i vzhledem k nutnosti harmonizace české právní úpravy se směrnicí, ale i vzhledem k aktuálnímu politickému vývoji ve světě.

V neposlední řadě má celé téma i určitou ústavně-právní a evropskou dimenzi, když na základě českého postoje ke směrnici došlo k novele Listiny základních práv a svobod ústavním zákonem číslo 295/2021 Sb. Otvírá se tak minimálně teoretická otázka možného konfliktu mezi normou ústavního práva a normou sekundárního unijního práva, která může být zajímavá zejména ve světle recentních nálezů polského ústavního soudu o souladu evropské legislativy s polskou ústavou.

III.

Struktura práce – zvolené metody zpracování

Práce je rozčleněna šesti samostatných kapitol, kdy těžiště práce lze nalézt v kapitolách 4 a 6, které se věnují jednak žalobě ČR na neplatnost zbraňové směrnice a jednak vlastním úvahám autora.

První kapitola je věnována velmi obsírnému úvodu, kdy obsahuje popis různých typů zbraní, včetně popisu některých druhů a typů konkrétních značek a pojednání o problematice mezinárodního terorismu, kapitola je vesměs popisná a je z hlediska koncepce práce možná až nadbytečně obsáhlá pro práci právního charakteru.

Druhá a třetí kapitola jsou věnovány jednak právnímu vývoji právní úpravy v EU a jednak bližšímu popisu směrnice 2017/853. Opět se jedná spíše o popis problematiky, v ve druhé kapitole doplněný o snahu začlenit existenci právní úpravy do politického vývoje samotné Evropské unie. Naopak u směrnice 2017/853 se pak popis soustředí na její jednotlivá ustanovení a proces jejího přijímání.

Jak již bylo uvedeno, stěžejní část práce je ve čtvrté kapitole věnované žalobě na neplatnost, ve která se v mnohém odlišuje od předešlých, v zásadě popisných kapitol. Autor se podrobně věnuje jednak žalobním důvodům, jejich vymezení a reakci ze strany generálního advokáta a soudu, jakož připojuje i vlastní postřehy a názory. Kapitola je analyticky pojata a kriticky zhodnocena. Zejména za podstatné považují zdůraznění právního hodnocení směrnice nad věcným, které v rozsudku převládlo.

Práce je zakončena přehledem právní úpravy v České republice a Spolkové republice Německo, kdy je sice srovnání v závěru kapitoly autorem provedeno, ale jinak se jedná opět o více méně popisnou kapitolu. Práce je zakončena vlastní úvahou autora, kdy se jedná o představení jeho myšlenek a pohledu na věc. Tato část nabízí mnoho témat pro diskusi s autorem a vyvolává mnohé otázky, jelikož se buď věcně nebo z pozice určitého ustáleného narativu kriticky zaměřuje na politiku Evropské unie.

Metodika práce není autorem ani naznačena, nicméně je patrné, že autor užívá standardních interpretačních metody práva, ale i metody komparační. Autor v práci tyto metody skutečně využívá, zejména pak metody právní interpretace a analýzy odborných textů.

V části věnované srovnání, má autor za výchozí zvolenu českou právní úpravu a provádí přímé srovnání právní úpravy cizích států vůči české právní úpravě. Z hlediska požadavků na vědeckou práci je použita metodika v zásadě v souladu s požadavky na kladených na vědeckou práci.

IV.

Připomínky k textu

V rámci své práce se autor snaží o analytické pojetí v případě právních předpisů, nicméně je třeba poukázat a určité nedostatky v práci se základními principy evropského práva, zejména pak principem přednosti, proporcionality a zásadou svěřených pravomocí. Na problematiku regulace střelných zbraní na unijní úrovni je možno totiž nahlížet jednak věcně, kde je zřejmá autorova kritičnost a jednak právně. O to se autor snaží v pojednání o žalobě na neplatnost. Nicméně zde bych si dovolil namítnout, že je nutno se na věc dívat systematicky z hlediska právě principu vymezených pravomocí EU a jejich kategorizaci a způsobu jejich fungování. Myslím, že i autor zde postřehl poměrně zásadní rozdíl v pojetí ze stran SDEU a České republiky, který je pak základem sporu samotného. Ostatně nejedná o první a poslední nedorozumění mezi státy a SDEU, velmi podobné a v mnohém velmi nepříznivé pro SDEU bylo nedorozumění u žaloby na tzv. relokační mechanismus žadatelů o azyl.

Z hlediska zpravování práce je otázkou, zda se autor až příliš často neuchyluje k užívání odřážek a výčtu a nepřímého parafrázování právního textu nebo odborného textu, což paka vede k otázce účelnosti takového textu v samotné práci.

Zásadní diskusi asi vyvolá kapitola šestá, představující samotné názory autora, se kterými je možné v mnohém souhlasit (zejména co do účelnost a účinnosti zvolené regulace) a v mnohém nesouhlasit či minimálně polemizovat. Nicméně zde se nejedná o výtky k textu, ale spíše konstatování diskutabilnosti názoru, což by mělo být předmětem rozpravy v rámci obhajoby práce.

V.

Jazyková a grafická úroveň práce

včetně dodržení čl. V vyhlášky děkana FPR č. 8D/2019, o rigorózním řízení

Předložená rigorózní práce odpovídá požadavkům kladeným na rigorózní práce, a to jak z hlediska požadavků na její grafické zpracování tak i jazykovou úpravu.

VI.

Otázky k obhajobě

V rámci obhajoby bych navrhl, aby se autor věnoval úvaze vztahu čl. 6 LZPS a směrnice 2017/853, zejména pak, aby se zaměřil i na teoretickou možnost, zda by Ústavní soud nemohl postupovat obdobně jako polský ústavní soudu ve svém rozhodnutí K 3/21.

VII. Závěry

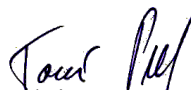
1. Rigorózní práce

- obsahuje** původní výsledky nebo originální zpracování ucelené části problematiky zvoleného oboru, a to na úrovni, která odpovídá publikačnímu standardu tohoto oboru
- ~~**neobsahuje** původní výsledky nebo originální zpracování ucelené části problematiky zvoleného oboru, a to na úrovni, která odpovídá publikačnímu standardu tohoto oboru~~

2. Rigorózní práce

- je doporučena k obhajobě**
- ~~**není doporučena k obhajobě**~~

V Praze dne 6. dubna 2022

Podpis oponenta